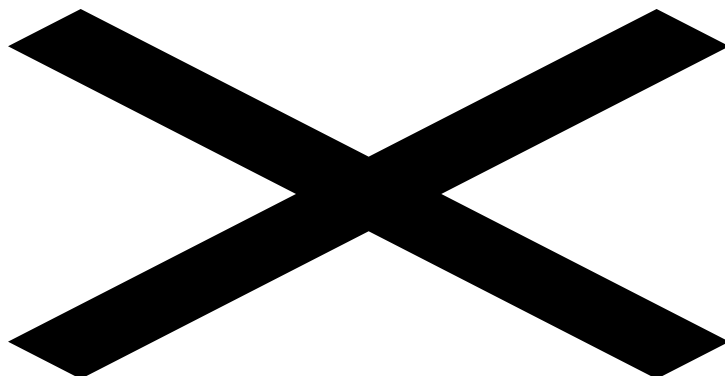


**ROMÂNIA, O FRĂMÂNTARE CONTINUĂ
DIN CULISELE MANIPULĂRII ETERNE**



Trăim într-o lume infernală, caracterizată prin agresivitate excesivă și o goană acerbă după bani, în care valorile și reperatele morale prea puțin contează, important fiind câștigul material și interesul personal, indiferent prin ce căi și mijloace.

Pe fondul dezvoltării nemaiîntâlnite a informaticii, a escaladării violențelor, a globalizării și adâncirii crizelor de tot felul, nici războaiele nu-și mai au tipicul și țintele de altă dată. Proliferarea colosală a terorismului mondial, ivit la tot pasul, face din conviețuirea internațională un coșmar și un mod de viață periculos, în permanent risc de atentat împotriva cetățenilor pașnici, nevinovați, aflați din neșansă într-un loc nepotrivit la un moment nepotrivit.

Fenomenul terorist nu este întâmplător sau circumstanțial. El nu a răsărit din senin, ci s-a născut și s-a dezvoltat pe un teren favorabil, presărat cu sărăcie, violență, ură, criminalitate, corupție, nedreptate, fanatism etc, toate alimentând apariția și extinderea acestui flagel teribil și înfiorător.

România, țară NATO și membră a Uniunii Europene, aflată la confluența marilor interese mondiale, nu este scutită de toate aceste probleme grave ale planetei, ce constituie factori majori de risc terorist, ba chiar, pe fondul unei crize morale interminabile, acestea se amplifică simțitor și se văd aieva. După Revoluția din decembrie 1989 și trecerea la economia de piață, schimbându-se un regim comunist totalitar cu unul democratic, s-au perindat la putere președinți și formațiuni politice de toate orientările și culorile, care, în unanimitate, au promis îmbunătățirea consistentă a vieții românilor, dar în practică nu s-a prea văzut.

Din aceste considerente, care includ și o legislație stufoasă, greoaie, contradictorie, s-a ajuns, până acum, la o guvernare inconsecventă și nepredictibilă, din care cauză au avut de suferit agenții economici corecți și, pe cale de consecință, cetățeanul în general. Lipsa unor programe politice coerente și bine articulate, care să se reflecte în traiul cotidian al românului de rând, ca și incompetența unor factori de decizie și de răspundere determină o critică perpetuă a actului de guvernare, atât din partea politicului cât și a cetățenilor țării.

De altfel, elaborarea unui program de guvernare profesionist nu este o treabă simplă și nu e la îndemâna oricui, cu atât mai puțin a unor funcționari publici mai bine sau mai slab pregătiți. Un program performant ar trebui conceput de o echipă complexă, multidisciplinară (nu neapărat politică), alcătuită din experți din varii domenii, să fie bine documentat și argumentat, inclusiv cu consultare de specialitate, onestă, din străinătate, numai că asta costă scump, iar guvernul politic nu are nici voința și nici disponibilitatea materială de a apela la firme specializate în materie. Programul de guvernare este și trebuie să fie un document managerial extrem de serios și cuprinzător, nu un

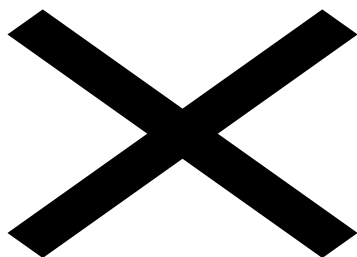
plan cincinal ca pe vremea lui Ceaușescu, când principala lege economică ce opera era cea a dezvoltării planificate, caracteristică economiei etatizate.

De altfel, dezvoltarea programatică nu este o chestiune nouă și nici ceva rău, în esență. O arată în prezent și Franța, o forță economică mondială indiscutabilă, care are actualmente un Minister al Planificării, cu atribuții similare celor avute odinioară în România de Comitetul de Stat al Planificării - organism guvernamental cu funcție de prognoză și programare, care, dincolo de implicarea politică, avea și o importantă componentă social-economică. Nu facem analogia acestui sistem, dar putem minimaliza importanța predictibilității și planificării în dezvoltarea unei societăți moderne.

De asemenea, campania de realizare a actului de guvernare prin televiziune („teleguvernarea”) ca și cea de înfăptuirea justiției „la televizor” („telejustiția”) nu fac bine evoluției societății, chiar dacă opinia publică dorește multă informație, iar presa i-o oferă din belșug, chiar în exces. Mass-media, în goană după senzațional și scandal, exagerează realitatea, lansează bombe de presă, de natură să manipuleze populația și să-i abată atenția de la problemele majore cu care se confruntă, servind interese oculte și substituindu-se adesea opziției politice firești.

Pe de altă parte, hemoragia de servicii secrete și structuri informative, la toate nivelurile, fac din România o țară mai puțin atractivă în relațiile cu partenerii economici și politici internaționali. Dacă în regimul trecut exista o singură structură informativă atotputernică și omniprezentă - securitatea - în fapt, poliția politică a vremii, astăzi funcționează foarte multe servicii secrete (SRI, SIE, STS, SGIPI din MAI, Direcția de Informații a Armatei, SIPA etc), toate specializate pe culegerea de informații, intersectându-se adesea în activitatea desfășurată pe această linie. Fără discuție, acestea nu mai au în prezent atribuții de poliție politică, dar prin modul de funcționare și de acțiune pot interfera cu viața intimă a cetățeanului și folosi abuziv informațiile obținute, în diverse scopuri subterane. „Scandalul SIPA” din ultima perioadă de timp a luat o amploare neașteptată în urma dezvăluirilor privind imixțiuni în viața privată a unor funcționari publici și magistrați, în măsură a alimenta suspiciunea că, aflând și utilizând anumite informații confidențiale, respectivii angajați puteau fi constrânși a acționa într-un anume fel contrar legii și justiției.

Mai nou, dezvăluirile publice referitoare la cele întâmplate în seara alegerilor din 6 decembrie 2009 în „Sufrageria lui Oprea” (bănuită de blestemele fantomei staliniste Ana Pauker, care în anii '50 a locuit în vila cu pricina), inflamate și de eschivarea protagoniștilor de a explica prezența acolo și detaliile participării, creând suspiciunea că s-au trucat voturile electoratului, sădesc îndoiala asupra legitimității mandatului prezidențial al lui Traian Băsescu. Iar dacă s-ar adevăra că alegerile au fost măsluite s-ar împoșca cu mizerie obrazul întregii României. Căci aceasta este percepția compatrioților noștri, care vedeau clar cum persoane privilegiate din anturajul președintelui se îmbogățesc peste noapte și prosperă pe timp de criză, afișând o opulență sfidătoare, cu ținute și obiecte de un lux exorbitant (genți, pantofi, rochii, bijuterii de zeci de mii de euro), se plimbă pe la Paris, cazându-se la cele mai costisitoare hoteluri și făcând cumpărături de la cele mai renumite și scumpe magazine și case de modă, în timp ce ni se cerea austeritate și sacrificii (care s-au dovedit ulterior nejustificate).



Scandalurile cotidiene pe care presa le prezintă cu generozitate au darul de a deturna opinia publică de la problemele grave și greutățile majore cu care românii se confruntă zilnic. Politicienii, indiferent de culoare și direcție ideologică, au demonstrat în cei peste 25 de ani trecuți de la Revoluție dispreț și nepăsare față de nevoile oamenilor, preocupați fiind doar de interesele și câștigurile lor cât mai mari. Odată văzuți în Parlament sau Guvern, ignoră în totalitate promisiunile anterioare, lăsând țara de izbeliște, dezamăgindu-i sistematic pe românii mințiți cu nerușinare. De-a lungul timpului, au fost înstrăinate fabrici, uzine, case, terenuri, păduri etc, vândute pe nimic sau tăiate pe furiș, iar sumele încasate nu se regăsesc în nivelul de trai al populației. Dintr-o țară numită cândva „grânarul Europei”, în măsură să „hrănească 80 de milioane de suflete”, dintr-un producător de vinuri renumite în toată lumea, am ajuns să importăm alimente, băuturi ș. a., de calitate îndoielnică, îndatorându-ne forurilor financiare internaționale. Aici intră și obediența și „ploconeala” în fața „stăpânului” occidental, azi cu sediul la Bruxelles, înlocuind acum „închinarea și pâra la înalta Poartă Otomană” din perioada feudală, esența slugarnică și imorală fiind, în fond, aceeași.

Dar cea mai mare lovitură dată moralei românești, cu consecințe malefice, dramatice pentru societate, o constituie crearea și înflorirea „mafiei doctorale” ajunsă la dimensiuni apocaliptice, avându-l în prim plan pe același Gabriel Oprea, a cărui impostură a fost demascată în cartea Emiliei Șerban, „Fabrica de doctorate sau cum se surpă fundamentele unei nații”, lansată în ziua de 28 mai a. c. la Salonul de carte „Bookfest”. În prezentarea făcută de Gabriel Liiceanu în fața numerosului public aflat la eveniment, consemnată și în post-fața lucrării, arată textual: „În România, de la doar 1500 de titluri de doctor în știință acordate timp de aproape o sută de ani (1900-1990) s-a ajuns la 67.000 de titluri în nici treizeci de ani (1990-2017). Cele mai multe, peste 30.000, în ultimii șase ani. ...În academii create ad-hoc, pulsează într-un ritm greu de urmărit falsul intelectual, în care doctori plagiatori devin peste noapte profesori coordonatori de doctorate plagate. Ies pe bandă rulantă, cu zecile de mii. Dintre acești infractori protejați se aleg în România prim miniștri, miniștri, generali, comisari, procurori, oameni politici, primari, profesori universitari etc, elita țării...”.

Ticăloșia de proporții nu constă doar în faptul că prin aceste practici abjecte s-au „sifonat” câteva milioane bune de euro din banul public - reprezentând totalitatea indemnizațiilor de 15% din salariu pentru calitatea de doctor încasate fraudulos de către acești infami - cât mai ales că, prin josnicia lor, au demonetizat complet prestigiul titlului de doctor în științe, iar cei care au trudit decenii întregi în biblioteci și în cercetare se văd puși pe picior de egalitate sau chiar surclasați de plagiatori perfizi și agramați profitori de corupția sistematică, ce, așa cum bine se arată în menționata carte, „sapă adânc la fundamentele nației”.

Că s-a ajuns la asemenea cote incredibile, este desigur și vina noastră, a celor „mulți și fraieri” (între care mă număr), care ne-am lăsat manipulați și din diverse rațiuni n-am reacționat, permițând să se dezvolte această ciumă imorală, dar poate nu-i totul pierdut. Istoria a mai arătat-o. Pentru a încheia totuși într-o notă optimistă - căci fatalismul nu duce la nimic bun - nutrim sincer speranța că toată această hidoasă radiografie a manipularilor și frământărilor de tot felul să rămână, nu peste mult timp, de domeniul trecutului, ca pilde negative de neurmat și de evitat de către viitori politicieni și guvernanți.

România este o țară frumoasă, bogată și ospitalieră, cu tradiții minunate și oameni deștepți și prietenoși, iubitori și cu credință în Dumnezeu, iar inteligența, corectitudinea și omenia să primeze (și să conducă), nu trădarea, necinstea, crima alitatea sau slugarnicia!

Poate și acest semnal de revoltă împotriva manipulatorilor și nelegiuirilor de tot felul să-i îndemne la meditație pe toți cei care pot face ceva în acest sens.

HORAȚIU MĂNDĂȘESCU